

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๘**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.๒๕๔๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในการประชุมครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จึงให้วางข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือมติอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจในการออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งมหาวิทยาลัย ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ตามความจำเป็นแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

ข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้ ให้ยึดถือปฏิบัติตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕. ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรสูงกว่าปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“คณะ” หมายความว่า คณะหรือหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการสอนหลักสูตรสูงกว่าปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“คนบดี” หมายความว่า คนบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ที่หลักสูตรหรือสาขาวิชาสังกัด ซึ่งหมายความถึงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคนบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าของคณะหรือหน่วยงานที่เทียบเท่าด้วย

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ หรือวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต่างๆ ภายในคณะหรือวิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่า ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้ทำหน้าที่บริหารจัดการหลักสูตร

“คณาจารย์บัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยที่สอน หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

“การค้นคว้าอิสระ” หมายความว่า การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก ได้แก่ สารนิพนธ์ โครงการค้นคว้าระบบงาน โครงการศึกษากฎพิเศษ หรือการศึกษาค้นคว้าที่มีชื่อเรียกวิชาเป็นอย่างอื่น ที่นักศึกษาต้องสอบผ่านเพื่อใช้เป็นเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโทแผน ข

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่สังกัด มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในสาขาวิชานั้นๆ มีคุณวุฒิและมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

หมวด ๒

การจัดการศึกษา

ข้อ ๖. ระบบการจัดการศึกษา มีดังนี้

- ๖.๑ การศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดยในหนึ่งปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาค การศึกษาปกติ และภาคฤดูร้อน
- ๖.๒ การศึกษาภาคปกติแต่ละภาคการศึกษามีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์
- ๖.๓ การศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลา โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ
- ๖.๔ การศึกษาในหลักสูตรสูงกว่าปริญญาตรี ที่จัดสอนในมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็นรายวิชา ปริมาณเนื้อหาของแต่ละรายวิชาให้เป็นไปตามหลักสูตร

ข้อ ๗. การวัดผลการศึกษาใช้ระบบหน่วยกิต ซึ่งหน่วยกิต หมายถึง หน่วยที่ แสดงปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชา โดยมีหลักการในการกำหนดจำนวนหน่วยกิต ดังนี้

- ๗.๑ รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

- ๗.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๔ การค้นคว้าอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- ๗.๕ วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้ มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๘. ให้มีรหัสประจำรายวิชาของแต่ละรายวิชาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๙. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐. หลักสูตรการศึกษา มี ๔ ระดับ คือ

๑๐.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อย กว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๒ ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๑๐.๒.๑ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาตามแผน ก มี ๒ แบบ คือ

(๑) แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

(๒) แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และต้อง ศึกษารายวิชาอีก ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๒.๒ แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้า อิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต รวม แล้วไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

หลักสูตรใดที่มีทั้งแผน ก และ ข นักศึกษาสามารถเปลี่ยนแผนได้ตามหลักเกณฑ์ตามประกาศ ของมหาวิทยาลัย

๑๐.๓ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๔ ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ คือ

๑๐.๔.๑ แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ทั้งนี้อาจมีการกำหนดให้เรียนรายวิชา เพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้น โดยไม่นับหน่วยกิต

แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีจำนวนหน่วยกิต ดังนี้

(๑) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

(๒) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต ทั้งนี้การทำวิทยานิพนธ์ตาม (๑) และ (๒) ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

๑๐.๔.๒ แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และมีการศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี ต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้การทำวิทยานิพนธ์ตาม (๑) และ (๒) ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

๑๑.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๑๑.๒ ระดับปริญญาโท ต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๑๑.๓ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๑๑.๔ ระดับปริญญาเอก มีหลักเกณฑ์ดังนี้

๑๑.๔.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี ต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาไม่เกิน ๘ ปี นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๑๑.๔.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖ ปี นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๑๑.๔.๓ ในกรณีที่ใช้ระยะเวลาศึกษาครบรายวิชาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้แล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาเนื่องจากกรอผลการตอบรับการลงตีพิมพ์บทความวิจัยบทความสุดท้าย ในการขอสำเร็จการศึกษาสามารถขอขยายเวลาการศึกษาได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษาปกติ และให้ขยายเวลาการศึกษาได้ไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาปกติ โดยต้องได้อนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ

หมวด ๓

อาจารย์บัณฑิต

ข้อ ๑๒. อาจารย์บัณฑิตมี ๒ ประเภท

๑๒.๑ อาจารย์บัณฑิตประจำ หมายถึง ผู้ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ ของมหาวิทยาลัย

๑๒.๒ อาจารย์บัณฑิตพิเศษ หมายถึง ผู้ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกกรณีอาจารย์บัณฑิตประจำเกษียณอายุราชการ หรือลาออก จะได้รับการปรับสถานภาพเป็นอาจารย์บัณฑิตพิเศษ โดยอัตโนมัติ และทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่อยู่ภายใต้การดูแล ก่อนวันเกษียณอายุราชการหรือก่อนวันที่ลาออก ไปจนกว่านักศึกษาที่อยู่ในความดูแลจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๓. อาจารย์บัณฑิตมีหน้าที่สอน สอบวิทยานิพนธ์ หรือเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระทำการวัดผลการศึกษาตามวันและเวลาที่กำหนด ไว้ในตารางสอน สอบ และต้องส่งผลการศึกษาของวิชาที่ทำหน้าที่สอนหรือทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระภายในภาคการศึกษาที่ทำการสอนหรือทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๑๔. ให้คณะ หรือหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะส่งประวัติและผลงานของผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน เสนอให้เป็นอาจารย์บัณฑิต โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบัณฑิตประจำคณะ เสนอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๑๕. อาจารย์ที่ปรึกษา มี ๒ ประเภท คือ

๑๕.๑ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑๕.๒.๑ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หลักหรือการค้นคว้าอิสระหลัก หมายถึง อาจารย์ บัณฑิตประจำหรืออาจารย์บัณฑิตพิเศษในกรณีที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก มีหน้าที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา และการทำวิทยานิพนธ์หรือค้นคว้าอิสระ

๑๕.๒.๒ อาจารย์ที่ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมหรือการค้นคว้าอิสระร่วม หรือ อาจารย์บัณฑิตประจำหรืออาจารย์บัณฑิต มีหน้าที่ร่วมให้ คำปรึกษา และคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาและการทำ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๑๖. ภาระงานของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หลักหรือการค้นคว้าอิสระหลัก

๑๖.๑ อาจารย์บัณฑิตประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หลักของ นักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมี อาจารย์บัณฑิตประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำหลักสูตร แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน

๑๖.๒ อาจารย์บัณฑิตประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระหลัก ของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมทั้งวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระหลัก ให้คิดสัดส่วนจำนวน นักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน ทั้งนี้ให้นับรวมนักศึกษา ทั้งหมดที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาในเวลาเดียวกัน

ข้อ ๑๗. อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระในแต่ละหลักสูตรการศึกษา จะต้องเป็นอาจารย์บัณฑิตประจำหรืออาจารย์บัณฑิตพิเศษในกรณีที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้โดยการเสนอของ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังนี้

๑๗.๑ หลักสูตรปริญญาโท

๑๗.๑.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือ

๑๗.๑.๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและมีผลงานทางวิชาการ หลังจากดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๑ เรื่อง

๑๗.๒ หลักสูตรปริญญาเอก

๑๗.๒.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติที่เป็นที่ยอมรับ ที่มีใช้ ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา อย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ

๑๗.๒.๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการระดับนานาชาติ หลังจากดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

ข้อ ๑๘. อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมหรือการค้นคว้าอิสระร่วม (ถ้ามี) ในแต่ละหลักสูตรการศึกษาจะต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๑๗.๑ และข้อ ๑๗.๒ ทั้งนี้ โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๑๙. อาจารย์บัณฑิต ที่ทำหน้าที่สอบวิทยานิพนธ์ ในแต่ละหลักสูตรการศึกษาจะต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำ และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งนี้โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังนี้

๑๙.๑ หลักสูตรปริญญาโท

๑๙.๑.๑ อาจารย์บัณฑิตประจำ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาที่สัมพันธ์กัน หรือ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ สาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน มาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๑๙.๑.๒ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน มาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ
- (๓) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือ ประสบการณ์ด้านวิชาชีพ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ

(๓.๒) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการศึกษาชื่อนั้นๆ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งระดับ ๙ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด หรือในกรณีที่ไม่ได้

เป็นผู้ดำรงตำแหน่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๙
ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์
ได้เป็นกรณีๆไป โดยต้องได้รับความเห็นชอบจาก
มหาวิทยาลัย

๑๙.๒ หลักสูตรปริญญาเอก

๑๙.๒.๑ อาจารย์บัณฑิตประจำหรืออาจารย์บัณฑิตพิเศษ จะต้องมี

คุณสมบัติอย่างไร อย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่
สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติที่มีโช
ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาอย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ใน
สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและมีผลงานทาง
วิชาการในระดับนานาชาติหลังจากดำรงตำแหน่งรอง
ศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

๑๙.๒.๒ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณสมบัติอย่างไร อย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่
สัมพันธ์กัน มาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ใน
สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันมาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ
- (๓) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ โดยมีคุณสมบัติ อย่างใด อย่างหนึ่ง ดังนี้
  - (๓.๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่
สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือ
ประสบการณ์ด้านการวิจัย หรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพ
มาไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือ
  - (๓.๒) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ
เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือ
วงการวิชาชีพด้านนั้นๆ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งระดับ
๙ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกำหนด หรือในกรณีที่ไม่ได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
เป็นอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ได้เป็นกรณีๆไป โดยต้อง
ได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐. อาจารย์บัณฑิตที่ทำหน้าที่สอน ในแต่ละหลักสูตรการศึกษาต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังนี้

๒๐.๑ หลักสูตรปริญญาโท อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๒๐.๑.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ

๒๐.๑.๒ เป็นผู้ได้รับปริญญาโทในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน มีประสบการณ์ด้านการสอนหรือวิจัย อย่างน้อย ๓ ปีและมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ เรื่อง หรือ

๒๐.๑.๓ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือ

๒๐.๑.๔ เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือประสบการณ์ด้านการวิจัยหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือ

(๒) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูงสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือองการวิชาชีพด้านนั้นๆ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งระดับ ๙ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด หรือในกรณีที่ไม่ได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ให้มหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้สอนได้เป็นกรณีๆ ต่อไป โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๒๐.๒ หลักสูตรปริญญาเอก อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๒๐.๒.๑ เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน มีประสบการณ์ด้านการสอนในระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างน้อย ๑ ปี และมีผลงานทางวิชาการที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาอย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือ

๒๐.๒.๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการหลังจากดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือ

๒๐.๒.๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ในกรณีไม่สังกัดสถาบันอุดมศึกษา โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีประสบการณ์ด้านการสอน หรือประสบการณ์ด้านการวิจัย หรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือ

(๒) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการศึกษาชั้นๆ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งระดับ ๙ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด หรือในกรณีที่ไม่ได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นอาจารย์ผู้สอนได้เป็นกรณีๆ ไป โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๒๐.๓ หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง คุณสมบัติของอาจารย์บัณฑิตที่ทำหน้าที่สอนให้เป็นไปตามข้อ ๒๐.๑ หรือข้อ ๒๐.๒ โดยอนุโลม แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การรับเข้าเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๑. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

๒๑.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติอย่างอื่นเพิ่มเติมตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๒๑.๒ ระดับปริญญาโท ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และคุณสมบัติอย่างอื่น เพิ่มเติมตามประกาศของมหาวิทยาลัย

- ๒๑.๓ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือกำลังศึกษา อยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรระดับปริญญาโท และมีคุณสมบัติอย่างอื่นเพิ่มเติมตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- ๒๑.๔ ระดับปริญญาเอก ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกียรตินิยมและมีคุณสมบัติอย่างอื่นเพิ่มเติมตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- ๒๑.๕ ไม่เป็นผู้ที่ถูกให้ออกจากสถาบันอุดมศึกษาใดๆ มาแล้ว เนื่องจากความประพฤติไม่เหมาะสม หรือกระทำความผิดต่างๆ
- ๒๑.๖ ไม่เป็นผู้ที่ถูกลงโทษเนื่องจากกระทำ หรือมีส่วนร่วมกระทำทุจริตในการสอบคัดเลือกทุกประเภท
- ๒๑.๗ คุณสมบัติอื่นๆ เพิ่มเติมให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๒๒. จำนวนที่จะรับเข้าศึกษาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด ส่วนการสมัคร และการคัดเลือกให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๒๓. การรับเข้าศึกษาจะต้องผ่านการคัดเลือกตามประกาศมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๒๔. ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ได้มากกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันหรือต่อเนื่องกัน โดยมีสิทธิได้รับปริญญาบัตรภายใต้เงื่อนไข ดังนี้
- ๒๔.๑ เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในหลักสูตรต่างระดับโดยเป็นการศึกษาต่อเนื่องกัน
- ๒๔.๒ เข้าศึกษาหลักสูตรในมหาวิทยาลัยและหลักสูตรสถาบันการศึกษาอื่นๆ
- ๒๔.๓ เข้าศึกษาในหลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใดในมหาวิทยาลัยสำเร็จแล้ว และโอนรายวิชาเข้าศึกษาอีกหลักสูตรหนึ่งในมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้และประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๕

การรายงานตัวเข้าเป็นนักศึกษา

- ข้อ ๒๕. การรายงานตัวเข้าเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ผู้ผ่านการคัดเลือกและได้รับการประกาศชื่อให้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในหลักสูตรต่างๆ และมีคุณสมบัติการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยตามข้อ ๒๑ จะต้องรายงานตัว เพื่อเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย ตามวัน เวลา ที่ประกาศในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิธีการรายงานตัวให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๒๖. ในกรณีที่ผู้ผ่านการคัดเลือก ไม่สามารถมารายงานตัวเป็นนักศึกษาตามวัน เวลา ที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์ เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุความจำเป็นให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องมารายงานตัวภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้มารายงานตัว หรือในโอกาสแรกที่นักศึกษาสามารถติดต่อกับมหาวิทยาลัยได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๒๗. นักศึกษามี ๒ สถานภาพ ดังนี้

๒๗.๑ นักศึกษาสามัญ หมายถึง ผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเข้าศึกษาโดยมิต้องทดลองเรียน หรือทดลองวิจัย

๒๗.๒ นักศึกษาทดลองเรียน หรือทดลองวิจัย หมายถึง ผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับเข้าทดลองเรียน หรือทดลองวิจัย และเมื่อปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขในประกาศของมหาวิทยาลัยตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครบถ้วนแล้ว จึงจะมีสิทธิ์ขอปรับสภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้ นักศึกษาทดลองเรียนหรือทดลองวิจัย จะต้องสอบผ่านรายวิชาหรือปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา และหากนักศึกษาทดลองเรียนไม่สามารถปรับสภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้พ้นสภาพนักศึกษาทดลองเรียน หรือนักศึกษาทดลองวิจัย

หมวด ๖

การลงทะเบียนวิชาเรียน

ข้อ ๒๘. การลงทะเบียนวิชาเรียน มีหลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

๒๘.๑ นักศึกษาต้องลงทะเบียนวิชาเรียน และชำระเงินทุกประเภทให้ครบถ้วนตามวัน เวลา และสถานที่ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๒๘.๒ ในภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาผู้ที่ไม่มาลงทะเบียนเรียนและชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องมาดำเนินการในระยะเวลาการลงทะเบียนเรียนล่าช้า และต้องชำระค่าปรับตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้การนับวันให้ถือวันทำการเป็นเกณฑ์ หากนักศึกษาไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาของการลงทะเบียนเรียนล่าช้า นักศึกษาจะต้องลาพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น และชำระค่าธรรมเนียมการลาพักการศึกษา มิฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษา

๒๘.๓ ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนตามหลักสูตร อย่างน้อย ๑ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ทั้งนี้ ไม่นับรวมรายวิชา ปรับพื้นฐานในระดับปริญญาตรี และรายวิชาแบบร่วมเรียน

๒๘.๔ ในการศึกษาภาคฤดูร้อน นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนวิชาเรียนได้ไม่ เกิน ๙ หน่วยกิต

๒๘.๕ การลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชา นักศึกษาปฏิบัติ ดังนี้

๒๘.๕.๑ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า % C+ หรือ ได้ U ในวิชาใดวิชา หนึ่งจะต้องเรียนซ้ำในวิชานั้น เว้นแต่วิชานั้นจะไม่มีเปิดสอนอีก แล้ว ให้เลือกเรียนวิชาอื่นที่เทียบเคียงกันได้กับวิชานั้นในหลักสูตร นั้นๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ยกเว้นวิชาเลือกให้เรียนซ้ำในวิชาเดิมหรือวิชาเลือกอื่นก็ได้

๒๘.๕.๒ วิชาใดที่นักศึกษาได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า C+ หรือ ได้ U หากมี การลงทะเบียนเรียนซ้ำให้นับหน่วยกิตของวิชานั้นเพิ่มเข้าไปด้วย และผลการศึกษาให้นำไปใช้ในการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย สะสม (GPA)

ข้อ ๒๙. การลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่างๆ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของรายวิชาในแต่ละ หลักสูตร และชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจมีการ เปลี่ยนแปลง โดยมีต้องแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า

ข้อ ๓๐. การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนักศึกษา

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครบรายวิชา แต่ยังค้างงานการค้นคว้าทดลองหรือ วิทยานิพนธ์ จะต้องลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนักศึกษาพร้อมทั้งชำระค่าบำรุงการศึกษาและ ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษา

หมวด ๗

การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา

ข้อ ๓๑. การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา ให้เป็นไปตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๓๒. การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตามกรณี ดังนี้

๓๒.๑ กรณีนักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

๓๒.๒ กรณีนักศึกษาอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๓๓. การขอเพิ่มรายวิชาให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๓๓.๑ การขอเพิ่มรายวิชาในภาคการศึกษาปกติ และภาคฤดูร้อน ให้นักศึกษาขอเพิ่มได้โดยไม่เกินจำนวนหน่วยกิตรวมที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘.๓ และข้อ ๒๘.๔ ตามลำดับ และนักศึกษาจะต้องชำระค่าลงทะเบียนเรียนตามจำนวนหน่วยกิตที่เพิ่มด้วย

๓๓.๒ การคิดค่าธรรมเนียมเฉลี่ยให้คิดหน่วยกิตของรายวิชาที่เพิ่มใหม่ด้วย

ข้อ ๓๔. การขอเปลี่ยนรายวิชาให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๓๔.๑ การขอเปลี่ยนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติ และภาคฤดูร้อน จะต้องไม่ส่งผลให้ขัดต่อข้อ ๒๘.๓ และข้อ ๒๘.๔ ตามลำดับ

๓๔.๒ การขอเปลี่ยนรายวิชาหนึ่งวิชาใดที่มีจำนวนหน่วยกิตเท่ากับรายวิชาที่ขอเปลี่ยน นักศึกษาไม่ต้องชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียนอีก

๓๔.๓ การขอเปลี่ยนรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดที่มีจำนวนหน่วยกิตมากกว่ารายวิชาที่ขอเปลี่ยน นักศึกษาจะต้องชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียนเพิ่มเติมตามจำนวนหน่วยกิตที่เพิ่มขึ้น

๓๓.๔ การขอเปลี่ยนรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยกว่ารายวิชาที่ขอเปลี่ยน นักศึกษาจะไม่ได้รับเงินค่าลงทะเบียนเรียนที่เป็นส่วนต่างคืนจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๕. การขอถอนรายวิชาให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๓๕.๑ เมื่อนักศึกษาขอถอนรายวิชาแล้ว จะไม่ได้รับเงินคืนไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

๓๕.๒ ในการคิดค่าธรรมเนียมเฉลี่ยจะไม่นำหน่วยกิตของรายวิชาที่ถอนไปรวมด้วย

หมวด ๘

การโอนหน่วยกิต

ข้อ ๓๖. การรับและเทียบโอนหน่วยกิตของนักศึกษาสามัญจะเทียบโอนได้เฉพาะการศึกษา รายวิชาเท่านั้น โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยหน่วยกิตที่ขอเทียบโอน มาจากสาขาวิชาหรือภาควิชาของคณะต่างๆ หรือจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่นๆ ให้เทียบโอนได้เฉพาะ รายวิชาที่เรียนมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี และในแต่ละรายวิชาที่ขอเทียบโอนมานั้นต้องได้ค่าระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า B หรือ ๓.๐๐ และเทียบโอนได้ไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ทั้งนี้ไม่นับรวมวิชาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

- ข้อ ๓๗. ห้ามมิให้เทียบโอนหน่วยกิตในหลักสูตรต่างระดับ
- ข้อ ๓๘. การเทียบโอนหน่วยกิตจะต้องมีการลงทะเบียนและชำระเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๓๙. รายวิชาที่เทียบโอนดังกล่าวนั้นให้นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมด้วย

หมวด ๘

การศึกษาแบบร่วมเรียน

- ข้อ ๔๐. การศึกษาแบบร่วมเรียน เป็นการศึกษาของนักศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้
- ข้อ ๔๑. ในแต่ละภาคการศึกษา นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนวิชาแบบเรียนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยไม่นำหน่วยกิตมารวมในหลักสูตร
- ข้อ ๔๒. การลงทะเบียนวิชาเรียนแบบร่วมเรียน การเพิ่ม เปลี่ยน และถอนรายวิชา ให้ถือปฏิบัติตามหมวด ๖ และหมวด ๗ ของข้อบังคับนี้
- ข้อ ๔๓. การวัดผลรายวิชาลงทะเบียนวิชาเรียนแบบร่วมเรียน ให้ทำการวัดผลโดยใช้ค่าระดับคะแนนเป็น S หรือ U และจะไม่นำหน่วยกิตมารวมกับหน่วยกิตในหลักสูตร และผลการศึกษาจะไม่ปรากฏในใบรายงานผลการศึกษา แต่มหาวิทยาลัยจะออกใบรับรองผลการศึกษาให้

หมวด ๑๐

การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

- ข้อ ๔๔. การวัดผลการศึกษา
  - ๔๔.๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นผู้ดำเนินการประกาศผลการศึกษาประจำภาค
  - ๔๔.๒ วิธีการวัดผลการศึกษาอาจกระทำได้ โดยการสอบปลายภาคเมื่อสิ้นภาคการศึกษา การสอบกลางภาคการศึกษา การทดสอบระหว่างภาคการศึกษา การทำรายงานจากการอ่านและค้นคว้าเอง การเขียนวิทยานิพนธ์ การเข้าร่วมอภิปรายในชั้นเรียน หรือใช้ทุกวิธีการดังกล่าวรวมกัน
  - ๔๔.๓ ให้ใช้ระบบหน่วยกิตเป็นหลักในการวัดผลการศึกษารายวิชา ในการคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในรายวิชาให้เทียบค่าตัวอักษรเป็นแต้ม ดังนี้

<u>ค่าระดับคะแนน</u>	<u>แต้ม</u>	<u>ผลการศึกษา</u>
A	๔.๐๐	ดีเลิศ (Excellent)
B+	๓.๕๐	ดีมาก (Very Good)
B	๓.๐๐	ดี (Good)
C+	๒.๕๐	ดีพอใช้ (Fairly Good)

C	๒.๐๐	พอใช้ (Fair)
D+	๑.๕๐	อ่อน (Poor)
D	๑.๐๐	อ่อนมาก (Very Poor)
F	๐	ตก (Failed)
W	-	ขอถอนวิชาเรียน (Withdrawal)
Fa	๐	ตกเนื่องจากเวลาเรียนไม่พอ (Failed, Insufficient attendance)
I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	-	พอใจ (Satisfactory)
U	-	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)

๔๔.๔ นักศึกษาที่ได้ค่าระดับคะแนนไม่สมบูรณ์ (I) ในวิชาใดยกเว้นวิทยานิพนธ์ วิชาสุดท้าย ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดการศึกษานั้นๆ จนได้คะแนน สมบูรณ์ก่อนการลงทะเบียนภาคการศึกษาปกติถัดไป หากเกินระยะเวลาที่ กำหนดให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลในการ พิจารณาให้ค่าระดับคะแนน F โดยให้ปรึกษากับอาจารย์ประจำวิชาด้วย

ข้อ ๔๕. การสอบปลายภาคการศึกษา ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๔๕.๑ การสอบ ให้ถือตามวัน เวลา และสถานที่ที่ปรากฏในตารางสอบ

๔๕.๒ เหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถเข้าสอบได้ให้ถือเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

๔๕.๒.๑ ป่วย ต้องมีใบรับรองแพทย์จากโรงพยาบาลของรัฐบาล หรือของ เอกชน ซึ่งแพทย์วินิจฉัยว่าไม่สามารถมาสอบได้

๔๕.๒.๒ อุบัติเหตุ ให้มีหลักฐานรับรองเพื่อประกอบการพิจารณา

๔๕.๒.๓ อุปสรรคหน้าไฟ

๔๕.๒.๔ เหตุสุดวิสัยอื่นๆ นอกเหนือจากข้อ ๔๕.๒.๑ ข้อ ๔๕.๒.๒ และข้อ

๔๕.๒.๓ ให้เป็นอำนาจของประธานกรรมการบริหารหลักสูตร พิจารณา

เหตุสุดวิสัยข้างต้น ให้นักศึกษาหรือตัวแทนแสดงหลักฐานพร้อมชี้แจงเหตุผล

อันสมควรต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ภายใน ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ปรากฏตามตารางสอบ เพื่อ ขออนุมัติต่อประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ให้พิจารณาให้ค่าระดับคะแนน W สำหรับรายวิชานั้น หาก มิได้รับการอนุมัติให้ถือว่าส่วนที่ขาดสอบนั้นได้คะแนนเป็นศูนย์ และให้อาจารย์ผู้สอนให้ค่าระดับคะแนน ตามคะแนนระหว่างภาคการศึกษา

๔๕.๓ นักศึกษาซึ่งทุจริตในการสอบ ทั้งสอบกลางภาคการศึกษา และสอบปลายภาคการศึกษา จะไม่ได้รับการพิจารณาผลการศึกษาในภาคการศึกษาที่นักศึกษากระทำทุจริตนั้น

ข้อ ๔๖. การคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

๔๖.๑ การคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย จะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ในการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ดำเนินการดังนี้ ให้กระทำได้โดยคูนหน่วยกิตด้วยแต้มของค่าระดับคะแนนเป็นรายวิชาแล้วรวมกัน จากนั้นจึงหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทุกวิชา ยกเว้น วิชาวิทยานิพนธ์ วิชาแบบร่วมเรียน และวิชาที่ได้ค่าระดับคะแนน S หรือ U ทั้งนี้ให้มีทศนิยมสองตำแหน่ง โดยไม่มีการปัดเศษ

๔๖.๒ ให้คิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๔๖.๒.๑ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา (Grade Point Average of Semester = GPS) คือ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่คิดเฉพาะวิชาที่เรียนในภาคการศึกษานั้น

๔๖.๒.๒ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Total Grade Point Average = GPA) คือ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่คิดจากวิชาที่เรียน เริ่มตั้งแต่เข้าเรียนจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)

๔๖.๓ การคิดคะแนนเฉลี่ยสะสม เพื่อสำเร็จการศึกษาให้คิดเฉพาะจำนวนหน่วยกิตในวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๔๗. การภาคทัณฑ์ นักศึกษาซึ่งได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ ต้องทำภาคทัณฑ์ไว้ ในระหว่างภาคทัณฑ์ ถ้าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาถัดไปต่ำกว่า ๓.๐๐ ให้ศึกษานั้นพ้นสภาพนักศึกษา ทั้งนี้ให้นับรวมถึงการศึกษภาคฤดูร้อนด้วย

ข้อ ๔๘. นักศึกษาระดับปริญญาเอกต้องสอบผ่านภาษาต่างประเทศตามความต้องการของคณะอย่างน้อยหนึ่งภาษา โดยสอบให้ได้ค่าระดับคะแนน S หรือผ่านการสอบข้อสอบมาตรฐานภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนสอบวิทยานิพนธ์ โดยภาษาต่างประเทศนี้จะไม่นับหน่วยกิตให้เว้นแต่กรณีหลักสูตรได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๙. นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ให้ได้ก่อน จึงจะสอบวิทยานิพนธ์ได้ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๔๙.๑ นักศึกษาระดับปริญญาเอกแบบ ๑ และแบบ ๒ จะต้องสอบวัดคุณสมบัติภายในระยะเวลา ๔ ภาคการศึกษา นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาฤดูร้อน

- ๔๙.๒ การสอบวัดคุณสมบัติประกอบด้วย การสอบข้อเขียน และ/หรือ การสอบปากเปล่า
- ๔๙.๓ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
- ๔๙.๔ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กำหนดให้มีการสอบวัดคุณสมบัติอย่างน้อยภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง
- ๔๙.๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติจะให้ผลการสอบเป็น S ต้องมีมติเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่ง
- ๔๙.๖ การสอบวัดคุณสมบัติ นักศึกษามีสิทธิ์สอบได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง

ข้อ ๕๐. การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทแผน ข มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ๕๐.๑ ต้องสอบผ่านวิชาบังคับ ยกเว้นวิชาการค้นคว้าอิสระ และรายวิชาอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐
- ๕๐.๒ การสอบประมวลความรู้ประกอบด้วย การสอบข้อเขียน และ/หรือ การสอบปากเปล่า
- ๕๐.๓ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์บัณฑิตที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
- ๕๐.๔ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะกำหนดให้มีการสอบประมวลผลความรู้ อย่างน้อยภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง
- ๕๐.๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบประมวลความรู้จะให้ผลการสอบเป็น S ต้องมีมติเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่ง
- ๕๐.๖ การสอบประมวลความรู้ นักศึกษามีสิทธิ์สอบได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง

ข้อ ๕๑. ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรทำการประมวลผลการศึกษา เสนอให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ เป็นผู้พิจารณาผลการวัดผลการศึกษา และคนบตีเป็นผู้อนุมัติผลการวัดผลการศึกษา

ข้อ ๕๒. วันที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา

๕๒.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ถือวันที่นักศึกษาสอบผ่านและได้ค่าระดับคะแนนรายวิชาสุดท้ายที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน

๕๒.๒ นักศึกษาระดับปริญญาโท แผน ก และ นักศึกษาระดับปริญญาเอก ให้ถือวันที่สอบผ่านวิทยานิพนธ์ชั้นสุดท้าย เป็นวันสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ จึงจะถือว่าสำเร็จการศึกษา

๕๒.๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท แผน ข ให้ถือวันที่นักศึกษาสอบผ่านและได้ค่าระดับคะแนนรายวิชาสุดท้ายที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน และได้ส่งรายงานการค้นคว้าอิสระเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕๓. ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นผู้ดำเนินการประมวลผลการรายงานผลการศึกษา

หมวด ๑๑

วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๕๔. การทำวิทยานิพนธ์และการสอบมีหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

๕๔.๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร แต่งตั้งอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) สำหรับนักศึกษาแต่ละคนเพื่อให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์จะต้องเป็นอาจารย์บัณฑิตประจำ หรืออาจารย์บัณฑิตพิเศษ ในกรณีที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก ในกรณีจำเป็นอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้

๕๔.๒ การสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร แต่งตั้งคณะกรรมการสอบขึ้นคณะหนึ่ง จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๗ คน ประกอบด้วยอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์บัณฑิต โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน ทั้งนี้คณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ต้องมีมติเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งจึงจะเสนอขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์

๕๔.๓ การอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดำเนินการพิจารณาอนุมัติ แล้วแจ้งให้ มหาวิทยาลัยประกาศการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์

๕๔.๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท ต้องได้รับการอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

๕๔.๕ นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องได้รับการอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน

๕๔.๖ การเปลี่ยนแปลงใดๆ ก่อนการสอบวิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ เค้าโครงวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ให้นักศึกษายื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาส่วนใหญ่ในเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๔.๓ ใหม่

๕๔.๗ ในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์วิชาสุดท้ายไว้ แต่ยังเขียนวิทยานิพนธ์ไม่แล้วเสร็จหรือยังไม่ได้สอบวิทยานิพนธ์ ไม่ต้องบันทึกค่าระดับคะแนน I ไว้ในใบรายงานผลการศึกษา (Transcript) ของนักศึกษา ในกรณีที่มิใช่วิทยานิพนธ์วิชาสุดท้าย ถ้าได้ค่าระดับคะแนน I ให้นักศึกษาดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อนวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาถัดไป

ข้อ ๕๕. การสอบวิทยานิพนธ์ถือเป็นการสอบขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งนักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข และข้อกำหนดในแต่ละหลักสูตรของคณะนั้นๆ โดยนักศึกษาจะกระทำให้ต่อเมื่อ

๕๕.๑ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เห็นว่า นักศึกษาพร้อม ที่จะสอบวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษาแจ้งความจำนงสอบ พร้อมทั้งส่งร่างวิทยานิพนธ์ตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และส่งให้กรรมการสอบ

๕๕.๒ การสอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบขึ้นคณะหนึ่งตามคำแนะนำของคณะกรรมการคณะกรรมการบริหารหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน ประกอบด้วยอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์บัณฑิต และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งที่มีชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นประธาน

๕๕.๓ การสอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบขึ้นคณะหนึ่งตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ไม่เกิน ๗ คน ประกอบด้วยอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์บัณฑิต และ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย โดยให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งที่มีชื่อ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นประธาน

๕๕.๔ เมื่อผ่านการสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายแล้ว นักศึกษาต้องแก้ไขวิทยานิพนธ์
(ถ้ามี) ให้เรียบร้อยและสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ แล้วส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ทั้งในรูปแบบเอกสารและใน
รูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต่อมหาวิทยาลัย ภายใน ๗๕ วัน นับตั้งแต่วันสอบ
วิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย หากไม่สามารถส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ได้
ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่านักศึกษาสอบไม่ผ่านและให้บันทึกผล
การสอบเป็น U

การดำเนินการตามวรรคแรก นักศึกษาจะต้องมีสถานภาพเป็นนักศึกษาจนถึงวันส่ง
วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๕๖. การค้นคว้าอิสระของนักศึกษามีหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

๕๖.๑ ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะแต่งตั้งอาจารย์ผู้ควบคุมการ
ค้นคว้าอิสระ อาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระร่วม (ถ้ามี) สำหรับนักศึกษา
แต่ละคน เพื่อให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำการทำการค้นคว้าอิสระ
โดยอาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระจะต้องเป็นอาจารย์บัณฑิตประจำ
หรืออาจารย์บัณฑิตพิเศษในกรณีที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่าง
สถาบันกับหน่วยงานภายนอก ในกรณีจำเป็นอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอก
มาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วมก็ได้

๕๖.๒ ในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียนการค้นคว้าอิสระ แต่ยังทำการค้นคว้าอิสระไม่
แล้วเสร็จหรือยังไม่ได้สอบการค้นคว้าอิสระ ไม่ต้องบันทึกค่าระดับคะแนน I
ไว้ในใบรายงานผลการศึกษา (Transcript) ของนักศึกษา และนักศึกษา
จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๔.๔

๕๖.๓ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบการค้นคว้า
อิสระ

๕๖.๔ การวัดผลการค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๕๗. รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามคู่มือการเรียบเรียง
วิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

ข้อ ๕๘. การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้ผลการสอบและผลการศึกษา ดังนี้

ผลการสอบวิทยานิพนธ์	ผลการศึกษา
O	ดีเยี่ยม (Outstanding)
G	ดี (Good)
P	ผ่าน (Pass)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)

การสอบผ่านวิทยานิพนธ์นั้น จะต้องได้มติผ่านเกินกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ในกรณีที่ผลการสอบมีปัญหาให้ประธานคณะกรรมการสอบเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และให้ประธานคณะกรรมการสอบเป็นผู้สรุปผลการสอบ และรายงานมหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๕๙. การสอบวิทยานิพนธ์นั้น จะสอบได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ทั้งนี้อาจจะสอบในภาคการศึกษาเดียวกันก็ได้ โดยการสอบวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการสอบ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖๐. วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ และทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมดที่เกิดขึ้น ให้เป็นไปตามข้อตกลงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

หมวด ๑๒

การลาพักการศึกษาและการพ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ ๖๑. การลาพักการศึกษา ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ดังนี้

- ๖๑.๑ ให้นักศึกษาสามารถขอลาพักการศึกษาได้จนถึงวันสุดท้ายก่อนการสอบปลายภาคการศึกษา โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการหรืออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วแต่กรณี
- ๖๑.๒ การลาพักการศึกษาจะลาพักติดต่อกันเกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตร โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เช่น มีเหตุจำเป็นต้องเดินทางไปต่างประเทศ โดยได้รับการอนุมัติจากต้นสังกัด หรือถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- ๖๑.๓ เมื่อได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้นับรวมระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาอยู่ในระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรด้วย เว้นแต่ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- ๖๑.๔ การลาพักการศึกษา จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการลาพักการศึกษา ในทุกภาคการศึกษาที่ขอลาพักการศึกษา เพื่อรักษาสภาพนักศึกษา

๖๑.๕ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครบรายวิชาแล้ว แต่ยังคงงานการค้นคว้าทดลอง หรือวิทยานิพนธ์ ไม่มีสิทธิ์ลาพักการศึกษา เว้นแต่ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

ข้อ ๖๒. การฟื้นฟูสภาพนักศึกษา มีกรณีดังต่อไปนี้

๖๒.๑ เสียชีวิต

๖๒.๒ ลาออกหรือฟื้นฟูสภาพนักศึกษาตามข้อ ๔๗

๖๒.๓ ถูกลงโทษให้ออก ไล่ออกจากมหาวิทยาลัย ตามหมวด ๑๔

๖๒.๔ เรียนครบตามหลักสูตร และได้รับการอนุมัติผลการศึกษาแล้ว

๖๒.๕ ไม่ลงทะเบียนเรียน และไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีได้ลาพักการศึกษาตามหมวด ๑๒

๖๒.๖ ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกินระยะเวลาการศึกษาตาม ข้อ ๑๑ ทั้งนี้ให้นับรวมระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาหรือถูกพักการศึกษาด้วย

๖๒.๗ สอบวัดคุณสมบัติหรือสอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน ๓ ครั้ง

๖๒.๘ สอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย ไม่ผ่าน ๒ ครั้ง

๖๒.๙ ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐

หมวด ๑๓

เครื่องแบบนักศึกษา

ข้อ ๖๓. เครื่องแบบนักศึกษาปกติของนักศึกษาชายและหญิง และเครื่องแบบในงานพระราชพิธีรัฐพิธี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑๔

วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖๔. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องรักษาวินัยตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง วินัยนักศึกษา ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย และต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๕. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องไม่กระทำการใดๆ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การกระทำและบทลงโทษให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องการกระทำอันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียและบทลงโทษ

ข้อ ๖๖. โทษทางวินัยมี ๔ สถาน คือ

๖๖.๑ ว่ากล่าวตักเตือน

๖๖.๒ ภาคทัณฑ์

๖๖.๓ พักการศึกษา

๖๖.๔ ให้ออก

ข้อ ๖๗. นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษว่ากล่าวตักเตือนหรือภาคทัณฑ์ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด แต่ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาสำหรับการลดโทษด้วยก็ได้

ข้อ ๖๘. นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามประกาศของมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีสั่งลงโทษพักการศึกษาหรือให้ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาสำหรับการลดโทษด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าพักการศึกษา

ข้อ ๖๙. นักศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหา นั้นได้โดยทันที เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗๐. นักศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามข้อ ๖๖. ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดีได้ โดยให้อุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่งทุกกรณี และต้องอุทธรณ์เป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ด้วย

เมื่ออธิการบดีได้วินิจฉัยแล้ว ให้ดำเนินการสั่งการให้แล้วเสร็จโดยเร็วนับตั้งแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๕

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๗๑. นักศึกษาในแต่ละระดับจะสำเร็จการศึกษาจากสถาบันได้ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๗๑.๑ เรียนครบจำนวนหน่วยกิตและวิชาตามที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร

๗๑.๒ ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของแต่ละหลักสูตรนั้นๆ

๗๑.๓ ได้ค่าระดับคะแนนทุกรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่ต่ำกว่า C+

๗๑.๔ ได้ปฏิบัติตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องเกณฑ์มาตรฐานความรู้

ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

๗๑.๕ ปฏิบัติตามเงื่อนไขของหลักสูตรในแต่ละระดับ ดังนี้

๗๑.๕.๑ ระดับปริญญาโท

๗๑.๕.๑.๑ แผน ก แบบ ก ๑ มีการเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผลงานวิทยานิพนธ์ควรจะได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือ

ส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

๗๑.๕.๑.๒ แผน ก แบบ ก ๒ มีการศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยจะต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผลงานวิทยานิพนธ์ควรจะได้รับ การตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม

ทั้งนี้วารสารวิชาการหรือที่ประชุมวิชาการ ที่นักศึกษาลงตีพิมพ์หรือเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อเป็นเงื่อนไขในการขอสำเร็จการศึกษา จะต้องผ่านการกลั่นกรองและได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๗๑.๕.๑.๓ แผน ข มีการศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยจะต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ด้วยการสอบข้อเขียนและ/หรือการปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

๗๑.๕.๒ ระดับปริญญาเอก

๗๑.๕.๒.๑ แบบ ๑ มีการสอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอสอบวิทยานิพนธ์จากคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารที่มีคณะกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งเรื่องยาว และมีประสบการณ์ในการนำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มี

คณะกรรมการกลั่นกรอง ทั้งนี้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ/หรือตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

๗๑.๕.๒.๒ แบบ ๒ มีการศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยจะต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด สอบผ่านการสอบวัดคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และผลงานวิทยานิพนธ์ จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงาน ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง ซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งเรื่องยาวและมีประสบการณ์ในการนำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีคณะกรรมการกลั่นกรอง ทั้งนี้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ/หรือตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

ทั้งนี้วารสารวิชาการหรือที่ประชุมวิชาการที่นักศึกษาลงตีพิมพ์หรือเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อใช้เป็นเงื่อนไขในการขอสำเร็จการศึกษา จะต้องผ่านการกลั่นกรองและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๗๑.๖ ได้ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้แก่มหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

หมวด ๑๖

การพิจารณาเกียรติและศักดิ์ของนักศึกษา ซึ่งจะให้ได้รับประกาศนียบัตรและปริญญาบัตร

ข้อ ๗๒. เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาครบตามเงื่อนไขในหมวด ๑๕ แล้ว และสอบได้ครบทุกรายวิชาในขณะใดแล้ว ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาเกียรติและศักดิ์ของนักศึกษาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการแห่งข้อบังคับนี้ แล้วเสนอความเห็นต่อสถาบันพิจารณาโดยไม่ชักช้า ในกรณีจำเป็นอธิการบดีอาจแต่งตั้งให้บุคคลในมหาวิทยาลัยเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ข้อ ๗๓. นักศึกษาซึ่งเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ สมควรพิจารณาเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ได้ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัย นอกจากจะต้องเป็นผู้มีวัฒนธรรม คุณธรรม เป็นผู้ซึ่ง

รักษาชื่อเสียง เกียรติคุณ และเป็นโยชน์ของมหาวิทยาลัย เป็นผู้ซึ่งสุภาพเรียบร้อย ปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ข้อบังคับ และระเบียบของมหาวิทยาลัยแล้ว จะต้องมีพฤติกรรมด้านความประพฤติ ดังนี้

- ๗๓.๑ ไม่เป็นผู้ซึ่งมีจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ โดยคำวินิจฉัยของแพทย์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือไร้ความสามารถ
- ๗๓.๒ ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษา หรืออยู่ในระหว่างต้องหาคดีอาญา เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- ๗๓.๓ ไม่เป็นผู้ซึ่งประพฤติชั่ว บกพร่องศีลธรรม ซึ่งทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ๗๓.๔ ไม่เป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี หรือก่อการวิวาทในระหว่างนักศึกษาด้วยกัน หรือระหว่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาหรือนักเรียนในมหาวิทยาลัยอื่นหรือบุคคลอื่น
- ๗๓.๕ ไม่เป็นผู้ซึ่งแสดงอาการกระด้างกระเดื่อง ลบลู่ดูหมิ่นต่ออาจารย์ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย
- ๗๓.๖ ไม่เป็นผู้ซึ่งก้าวก่ายในอำนาจการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
- ๗๓.๗ ไม่เป็นผู้ซึ่งจงใจหรือกระทำการอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- ๗๓.๘ ไม่เป็นผู้คัดลอกหรือจ้างวานให้ผู้อื่นทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระให้แก่ตนเอง

ข้อ ๗๔. ในการขอเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ตามวัน เวลา สถานที่ ที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนปริญญาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗๕. นักศึกษาซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่งตามความในข้อ ๗๓ ได้ชื่อว่าเป็นผู้ซึ่งไม่มีเกียรติและศักดิ์ ไม่สมควรได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยและอาจได้รับการพิจารณา ดังนี้

- ๗๕.๑ ไม่เสนอชื่อให้ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัย
- ๗๕.๒ ชะลอการเสนอชื่อให้ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร มีกำหนด ๑ ปี ถึง ๓ ปี การศึกษา ทั้งนี้ตามลักษณะความผิดที่ได้กระทำ

ข้อ ๗๖. นักศึกษาผู้ใดถูกคณะกรรมการบริหารหลักสูตร พิจารณาเห็นสมควรชะลอการเสนอชื่อให้ได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดี โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องยื่นต่อมหาวิทยาลัย ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบว่าเป็นผู้ไม่สมควรได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร

ข้อ ๗๗. ให้กรรมการบริหารหลักสูตรส่งคำชี้แจงของตนเกี่ยวกับการอุทธรณ์นั้นมายังมหาวิทยาลัยภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์อันถูกต้องตามข้อ ๗๖.

ข้อ ๗๘. เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับคำอุทธรณ์พร้อมทั้งคำชี้แจงของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการผู้บริหารมหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จโดยเร็ว เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัยต่อไป

หมวด ๑๗

การประกันคุณภาพการศึกษา

๗๘.๑ การประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก ๔ ประการ ดังนี้

๗๘.๑.๑ การบริหารหลักสูตร

๗๘.๑.๒ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอนและการวิจัย

๗๘.๑.๓ การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

๗๘.๑.๔ ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

๗๘.๒ การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ ๕ ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก ๕ ปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์กระแต ชนะวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์